

ג'טין כ:א	אמר רב נחמן אומר היה ר"מ אפי' מצאו באשפה חתמו ונתנו לה כשר איתיביה רבא לרב נחמן (דברים כד, א) וכתב לה לשמה
ג'טין כ:ב	ותנן עובד כוכבים שתרם של ישראל אפי' ברשות אין תרומתו תרומה מאי טעמא לאו משום דכתיב אתם (במדבר יח, ג) גם אתם מה אתם ישראל אף שלוחכם ישראל אמרי דבי ר' ינאי לא מה אתם בני ברית אף שלוחכם בני ברית
ג'טין כד:ב	מאי טעמא אי כתב ונתן ספר כריתות בידה הוה אמינא למעוטי האיך קמא דלא עביד לשום כריתות אבל כתב לגרש את אשתו ונמלך דעביד לשום כריתות אימא כשר כתב רחמנא (דברים כד, א) וכתב אי כתב רחמנא וכתב הוה אמינא למעוטי האי דלא איהו קא כתיב לה אבל יש לו שתי נשים דאיהו קא כתיב לה אימא כשר כתב רחמנא (דברים כד, א) לה לשמה וסיפא למה לי הא קא משמע לן דאין ברירה: כתב לגרש את הגדולה לא יגרש בו את הקטנה
ג'טין ל:א	ת"ר המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין ופוסק עמהן כשער הזול ואין בו משום רבית ואין שביעית משמטתו ואם בא לחזור אינו חוזר נתיאשו הבעלים אין מפריש עליהם לפי שאין מפרישין על האבוד אמר מר פוסק עמהם כשער הזול פשיטא הא קא משמע לן אף על פי שלא פסק כמי שפסק דמי ואין בו משום רבית מאי טעמא כיון דכי לית ליה לא יהיב ליה כי אית ליה נמי אין בו משום רבית ואין שביעית משמטתו דלא קרינא ביה (דברים טו, ב) לא יגוש ואם בא לחזור אינו חוזר אמר רב פפא לא שנו אלא בעל הבית בכהן אבל כהן בבעל הבית אם בא לחזור חוזר דתנן נתן לו מעות ולא משך הימנו פירות יכול לחזור בו
ג'טין ל:ב	מעשר לאביך בידי והילך דמי חוששין שמא עשאו אביו תרומת מעשר על מקום אחר וכי נחשדו חברים לתרום שלא מן המוקף אלא אמר רב אשי ה"ק בן ישראל שאמר ללוי כך אמר לי אבא מעשר לך בידי או מעשר לאביך בידי חוששין לתרומת מעשר שבו כיון דלא קיץ לא הוה מתקן ליה בעל הבית כור מעשר לך בידי או כור מעשר לאביך בידי אין חוששין לתרומת מעשר שבו כיון דקיץ תקני תקניה בעל הבית וכי יש לו רשות לבעה"ב לתרום תרומת מעשר אין אבא אלעזר בן גמלא היא דתניא אבא אלעזר בן גמלא אומר (במדבר יח, כז) ונחשב לכם תרומתכם
ג'טין 5t:א	אמר רבא ואיתימא רב פפא לשותפין מאן ואילך מאי אמר רבא כל יומא פירקיה הוא (יונה ד, ח) ויהי כזרוח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית מאי חרישית אמר רב יהודה בשעה שמנשבת עושה תלמים תלמים בים א"ל רבה אי הכי היינו דכתיב (יונה ד, ח) ותך השמש על ראש יונה ויתעלף
ג'טין 5t:א	אלא אמר רבה בשעה שמנשבת משתקת כל הרוחות מפניה והיינו דכתיב (איוב לז, יז) אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום א"ר תחליפא בר רב חסדא א"ר חסדא אימתי בגדיך חמים בשעה שהשקט ארץ מדרום שבשעה שמנשבת משתקת כל הרוחות מפניה אמר רב חנן בר רבא אמר רב ד' רוחות מנשבות בכל יום ורוח צפונית מנשבת עם כולן שאלמלא כן אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת ורוח דרומית קשה מכולן ואלמלא בן נץ מעמידה מחרבת כל העולם כולו מפניה שנאמר (איוב לט, כו) המבינתך יאבר נץ יפרש כנפיו לתימן
ג'טין ל:א	מפני תיקון העולם דאורייתא הוא דכתיב (ירמיהו לב, מד) וכתוב בספר וחתום
ג'טין ל:א	תנן התם פרוסבול אינו משמט זה אחד מן הדברים שהתקין הלל הזקן שראה את העם שנמנעו מלהלוות זה את זה ועברו על מה שכתוב בתורה (דברים טו, ט) השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל וגו' עמד והתקין פרוסבול וזה הוא גופו של פרוסבול מוסרני לכם פלוני דיינין שבמקום פלוני שכל חוב שיש לי אצל פלוני שאגבנו כל זמן שארצה והדיינים חותמים למטה או העדים ומי איכא מידי דמדאורייתא משמטא שביעית והתקין הלל דלא משמטא אמר אביי בשביעית בזמן הזה ורבי היא דתניא רבי אומר (דברים טו, ב) וזה דבר השמיטה שמוט בשתי שמיטות הכתוב מדבר אחת שמיטת קרקע ואחת שמיטת כספים בזמן שאתה משמט קרקע אתה משמט כספים בזמן שאי אתה משמט קרקע אי אתה משמט כספים
ג'טין ל:ב	הוא רבא אמר הפקר ב"ד היה הפקר דאמר ר' יצחק מנין שהפקר ב"ד היה הפקר שנאמר (עזרא י, ח) וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה
ג'טין ל:ב	ת"ש דאמר עולא עלובה כלה שזינתה בקרב חופתה אמר רב מרי ברה דבת שמואל מאי קרא (שיר השירים א, יב) עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו אמר רבא עדיין חביבותא הוא גבן דכתיב נתן ולא כתיב הסריח
ג'טין ל:ב	תנו רבנן הנעלבין ואינן עולבים שומעין חרפתן ואין משיבין עושיין מאהבה ושמחין ביסורין עליהן הכתוב אומר (שופטים ה, לא) ואוהביו כצאת השמש בגבורתו
ג'טין ל:א	בולי אלו עשירים דכתיב (ויקרא כו, יט) ושברתי את גאון עוזכם ותני רב יוסף אלו בולאות שביהודה בוטי אלו העניים דכתיב (דברים טו, ח) העבט תעביטנו
ג'טין ל:א	דתניא רבי נתן אומר מנין לנושה בחברו מנה וחברו בחברו מנין שמוציאין מזה ונותנין לזה ת"ל (במדבר ה, ז) ונתן לאשר אשם לו תנן התם השביעית משמטת את המלוה בין בשטר בין שלא בשטר
ג'טין ל:א	דאמר רבי יצחק מנין לבעל חוב שקונה משכון שנאמר (דברים כד, יג) ולך תהיה צדקה אם אינו קונה צדקה מנין מכאן לבעל חוב שקונה משכון
ג'טין ל:ב	המחזיר חוב לחבירו בשביעית צריך שיאמר לו משמט אני ואם אמר לו אע"פ כן יקבל הימנו שנאמר (דברים טו, ב) וזה דבר השמטה
ג'טין ל:ב	דאמר ריש לקיש מנין לעובד כוכבים שקנה את העובד כוכבים למעשה ידיו שנאמר (ויקרא כה, מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו אתם קונים מהם
ג'טין ל:ח:א	אמר רב פפא עמון ומואב טהרו בסיחון אשכחן עובד כוכבים עובד כוכבים עובד כוכבים ישראל מנלן דכתיב (במדבר כא, א) וישב ממנו שבי
ג'טין ל:ח:א	שמואל לטעמיה דאמר שמואל המפקיר עבדו יצא לחירות ואינו צריך גט שיחרור שנאמר (שמות יב, מד) וכל עבד איש מקנת כסף עבד איש ולא עבד אשה אלא עבד שיש לו רשות לרבו עליו קרוי עבד שאין לו רשות לרבו עליו אין קרוי עבד
ג'טין ל:ח:ב	אמר רב יהודה אמר שמואל כל המשחרר עבדו עובר בעשה שנאמר (ויקרא כה, מו) לעולם בהם תעבודו מיתבי מעשה בר' אליעזר שנכנס בבית הכנסת ולא מצא עשרה ושחרר עבדו והשלימו לעשרה מצוה שאני
ג'טין ל:ח:ב	ת"ש (ויקרא כז, כח) אך כל חרם וגו' מאדם אלו עבדיו ושפחותיו הכנענים הכא במאי עסקינן דאמר לדמי אי הכי אידך נמי דאמר לדמי א"ה אין הגזברים רשאים להוציאן לחירות גזברים מאי עבידתיהו ותו אבל מוכרין אותן לאחרים ואחרים מוציאין אותן לחירות
ג'טין ל:ט:א	אמר רב נחמן קסבר עולא עבדו דגר כי אשתו מה אשתו משתלחה בלא גט אף עבדיו משתלחים בלא גט אי הכי אפי' ישראל נמי אמר קרא (ויקרא כה, מו) והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחוזה
ג'טין ל:ט:ב	דתניא ר' שמעון אומר משום רבי עקיבא יכול יהא כסף גומר בה כדרך ששטר גומר בה ת"ל (ויקרא יט, כ) והפדה לא נפדתה אורעה כל הפרשה כולה ללא חופשה לומר לך שטר גומר בה ואין הכסף גומר בה

מעוכב גט שחרור יש לו קנס או אין לו קנס (שמות כא, לב) כסף שלשים שקלים יתן לאדוניו אמר רחמנא והאי לאו אדון הוא או דלמא כיון דמחוסר גט שחרור אדון קרינא ביה	גיטין מ:ב:
איבעיא להו מעוכב גט שחרור אוכל בתרומה או אינו אוכל (ויקרא כב, יא) קנין כספו אמר רחמנא והאי לאו קנין כספו הוא או דלמא כיון דמחוסר גט שחרור קנין כספו קרינא ביה	גיטין מ:ב:
ומנין שאע"פ שאינו שוה כלום ת"ל יליד בית מכל מקום ועדיין אני אומר יליד בית בין שיש בו שוה כסף בין שאין בו שוה כסף אוכל קנין כסף יש בו שוה כסף אוכל ת"ל (ויקרא כב, יא) קנין כספו ויליד ביתו מה יליד בית אע"פ שאינו שוה כלום אוכל אף קנין כספו אע"פ שאינו שוה כלום אוכל	גיטין מ:ג:
רבה בר רב הונא אמורא עליה ודרש (ישעיהו ג, ו) והמכשלה הזאת תחת ידיך אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהן	גיטין מ:ג:
איתמר חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה לראובן ונשתחררה וחזרה ונתקדשה לשמעון רב יוסף בר חמא אמר ר"נ פקעו קדושי ראשון ר' זירא אמר רב נחמן גמרו קדושי ראשון א"ר זירא כוותיה דידי מסתברא דכתיב (ויקרא יט, כ) לא ימתו כי לא חופשה הא חופשה יומתו	גיטין מ:ג:
מעשה באשה אחת שחציה שפחה וחציה בת חורין וכפו את רבה ועשאה בת חורין כמאן כר' יוחנן בן ברוקה דאמר על שניהם הוא אומר (בראשית א, כח) ויברך אותם אלהים ויאמר וגו' פרו ורבו ומלאו וגו' אמר רב נחמן בר יצחק לא מנהג הפקר נהגו בה דתניא (שמות כג, לג) לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך לי וגו' יכול בעובד כוכבים שקיבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים הכתוב מדבר	גיטין מ:ה:
ת"ל (דברים כג, טז) לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליך מעם אדוניו מאי תקנתו עמך ישב בקרבך	גיטין מ:ה:
רבי יהודה אומר כל נדר שידעו בו רבים לא יחזיר ושלא ידעו בו רבים יחזיר: אמר רבי יהושע בן לוי מ"ט דר' יהודה דכתיב (יהושע ט, יח) ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה	גיטין מ:ז:
אמר רבה אע"פ שאין קנין לעובד כוכבים בארץ ישראל להפקיע מידי מעשר שנאמר (ויקרא כה, כג) כי לי הארץ לי קדושת הארץ	גיטין מ:ז:
אבל יש קנין לעובד כוכבים בא"י לחפור בה בורות שיחין ומערות שנאמר (תהלים קטו, טז) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אד	גיטין מ:ז:
איתיביה ר' יוחנן לר"ל (דברים כו, יא) ולביתך מלמד שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא א"ל שאני התם דכתיב ולביתך	גיטין מ:ז:
סד"א ליגזור משום דרבי יוסי בר חנינא דאמר ר' יוסי בר חנינא בצרן ושגרן ביד שליח ומת שליח בדרך מביא ואינו קורא שנאמר (דברים כו, ב) ולקחת והבאת עד שתהא לקיחה והבאה באחד קמ"ל	גיטין מ:ז:
מנין ללוקח שדה מאביו והקדישה ואח"כ מת אביו מניין שתהא לפניו כשדה אחוזה ת"ל (ויקרא כז, כב) אם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה אחוזה יצתה זו שראויה להיות שדה אחוזה	גיטין מ:ח:
מפני תיקון העולם דאורייתא היא דכתיב (שמות כב, ד) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם אמר אביי לא צריכא אלא לרבי ישמעאל דאמר מדאורייתא בדניק שיימינן קמ"ל מפני תיקון העולם שיימינן בדמזיק	גיטין מ:ח:
לא בא הכתוב אלא לגבות לניזקין מן העידית וק"ו להקדש מאי ק"ו להקדש אילימא דנגחיה תורה דידן לתורה דהקדש (שמות כא, לה) שור רעהו אמר רחמנא ולא שור של הקדש אלא לאומר הרי עלי מנה לבדק הבית דאתי גזבר ושקיל מעידית	גיטין מ:ט:
א"ל רבא הכי השתא בעל חוב דיניה מדאורייתא בזיבורית כדעולא דאמר עולא דבר תורה בעל חוב בזיבורית שנאמר (דברים כד, יא) בחוץ תעמוד והאיש וגו' מה דרכו של איש להוציא פחות שבכלים ומה טעם אמרו בע"ח בבינונית כדי שלא תנעול דלת בפני לויין	גיטין נ:א:
אמר רבי יוחנן ענוונותו של רבי זכריה בן אבקולס החריבה את ביתנו ושרפה את היכלנו והגליתנו מארצנו שדר עלוייהו לנירון קיסר כי קאתי שדא גירא למזרח אתא נפל בירושלים למערב אתא נפל בירושלים לארבע רוחות השמים אתא נפל בירושלים א"ל לינוקא פסוק לי פסוקין אמר ליה (יחזקאל כה, יד) ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל וגו' אמר קודשא בריך הוא בעי לחרובי ביתיה ובעי לכפורי ידיה	גיטין נ:א:
איברא מלכא את דאי לאו מלכא את לא מימסרא ירושלים בידי דכתיב (ישעיהו י, לד) והלבנון באדיר יפול ואין אדיר אלא מלך דכתי' (ירמיהו ל, כא) והיה אדירו ממנו וגו' ואין לבנון אלא ביהמ"ק שנאמר (דברים ג, כה) ההר הטוב הזה והלבנון	גיטין נ:ב:
אמר ליה לא תצטער שמועה טובה אתיא לך דכתיב (משלי טו, ל) שמועה טובה תדשן עצם אלא מאי תקנתיה ליתי איניש דלא מיתבא דעתך מיניה ולחליף קמך דכתיב (משלי יז, כב) ורוח נכאה תיבש גרם	גיטין נ:ב:
בההוא עלמא והוית רישא דכתיב (איכה א, ה) היו צריה לראש וגו' כל המיצר לישראל נעשה ראש	גיטין נ:ב:
אמר ליה (ירמיהו ג, יט) ארץ צבי כתיב בה מה צבי זה אין עורו מחזיק את בשרו אף ארץ ישראל בזמן שיושבין עליה רווחא ובזמן שאין יושבין עליה גמדה	גיטין נ:ז:
דאמר ר"ש בן לקיש אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליהם שנאמר (במדבר יט, יד) זאת התורה אדם כי ימות באהה	גיטין נ:ז:
מנה"מ אמר רב מתנה דאמר קרא (דברים לא, ט) ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי אטו אנא לא ידענא דכהנים בני לוי נינהו אלא כהן ברישא והדר לוי	גיטין נ:ט:
רבי יצחק נפחא אמר מהכא (דברים כא, ה) ונגשו הכהנים בני לוי אטו אנן לא ידעינן דכהנים בני לוי נינהו אלא כהן ברישא והדר לוי	גיטין נ:ט:
ר' חייה בר אבא אמר מהכא (ויקרא כא, ח) וקדשתו לכל דבר שבקדושה תנא דבי רבי ישמעאל וקדשתו לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון	גיטין נ:ט:
א"ל אביי לרב יוסף מפני דרכי שלום דאורייתא היא א"ל דאורייתא ומפני דרכי שלום כל התורה כולה נמי מפני דרכי שלום היא דכתי' (משלי ג, יז) דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום	גיטין נ:ט:
דר' יוחנן ור"ש בן לקיש מעייני בספרא דאגדתא בשבתא והא לא ניתן ליכתב אלא כיון דלא אפשר (תהלים קיט, קכו) עת לעשות לה' הפרו תורתך ה"נ כיון דלא אפשר עת לעשות לה' הפרו תורתך	גיטין ס:א:
א"ר יוחנן משום רבי בנאה תורה מגילה מגילה ניתנה שנא' (תהלים מ, ח) אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי	גיטין ס:א:

ר"ש בן לקיש אומר תורה חתומה ניתנה שנאמר (דברים לא, כו) לקוח את ספר התורה הזאת ואידך נמי הכתיב לקוח ההוא לבתר דאידיבך ואידך נמי הכתיב במגילת ספר כתוב עלי	גיטין ס'א:
ההוא דכל התורה כולה איקרי מגילה דכתיב (זכריה ה, ב) ויאמר אלי מה אתה רואה ואומר אני רואה מגילה עפה	גיטין ס'א:
דרש רבי יהודה בר נחמני מתורגמניה דרבי שמעון בן לקיש כתיב (שמות לד, כז) כתוב לך את הדברים האלה וכתיב (שמות לד, כז) כי ע"פ הדברים האלה הא כיצד דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרן על פה דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרן בכתב אמר להו שלמא עלייכו מלכי שלמא עלייכו מלכי אמרו ליה מנא לך דרבנן איקרו מלכים אמר להו דכתיב (משלי ח, טו) בי מלכים ימלוכו וגו	גיטין ס'ב:
אמרו ליה ומנא לך דכפלינן שלמא למלכי אמר להו דאמר רב יהודה אמר רב מנין שכופלין שלום למלך שנאמר (דברי הימים א יב, יט) ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים וגו	גיטין ס'ב:
אמר רב יהודה אמר רב אסור לו לאדם שיטעום כלום עד שיתן מאכל לבהמתו שנאמר (דברים יא, טו) ונתתי עשב בשדך לבהמתך והדר ואכלת ושבעת	גיטין ס'ב:
שלושה דברים מכחישים כחו של אדם ואלו הן פחד דרך ועון פחד דכתיב (תהלים לח, יא) לבי סחרחר עזבני כחי דרך דכתיב (תהלים קב, כד) ענה בדרך כחי עון דכתיב (תהלים לא, יא) כשל בעוני כחי וממאי דמדבר ואינו שומע זהו חרש שומע ואינו מדבר זהו אלם דכתיב (תהלים לח, יד) ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו	גיטין ע'א:
ואי בעית אימא כדאמרי אינשי אישתקיל מילוליה אמר ר' זירא אי קשיא לי הא קשיא לי דתניא (ויקרא ה, א) אם לא יגיד פרט לאלם שאינו יכול להגיד אמאי הא יכול להגיד מתוך הכתב אמר ליה אביי עדות קאמרת שאני עדות דרחמנא אמר מפייהם ולא מפי כתבם	גיטין ע'א:
הזורק גט לאשתו והיא בתוך ביתה או בתוך חצרה הרי זו מגורשת זרקו לה בתוך ביתו או בתוך חצרו אפילו הוא עמה במטה אינה מגורשת לתוך חיקה או לתוך קלתה הרי זו מגורשת: גמ' מנא הני מילי דתנו רבנן (דברים כד, א) ונתן בידה אין לי אלא ידה גגה חצרה וקרפיפה מנין ת"ל ונתן מכל מקום	גיטין ע'א:
ותניא נמי הכי גבי גב ידו אין לי אלא ידו גגו חצרו וקרפיפו מנין ת"ל (שמות כב, ג) המצא תמצא מכל מקום	גיטין ע'א:
וכן לענין קדושין: אמר ר' אסי אמר ר' יוחנן לגיטין אמרו ולא לדבר אחר איתיביה רבי אבא לר' אסי וכן לענין קדושין שאני התם דכתי' (דברים כד, ב) ויצאה והיתה	גיטין ע'ב:
דאמר רבי ינאי אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית שנאמר (דברים כו, ג) בערתי הקדש מן הבית	גיטין פ'א:
ורבי יוחנן אמר אפילו חצר קובעת שנאמר (דברים כו, יב) ואכלו בשעריך ושבעו	גיטין פ'א:
והתניא (ויקרא יד, לד) ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם ארץ אחוזתכם מטמאה בנגעים ואין בתי עובדי כוכבים מטמאין בנגעים	גיטין פ'ב:
א"ר ינאי משום זקן אחד אמר קרא (דברים כד, ב) ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר אפילו לא התירה אלא לאיש אחר הרי זו מגורשת ורבנן (אמרי טעמא דר"א) האי איש לכל איש ואיש	גיטין פ'ב:
ורבי יוחנן אמר טעמא דר"א מהכא (ויקרא כא, ז) ואשה גרושה מאישה לא יקחו אפילו לא נתגרשה אלא מאישה נפסלה מן הכהונה אלמא הוי גיטא	גיטין פ'ב:
אמר רב הונא מאי קראה (דברים ז, כה) כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם א"ר יהושע בן לוי לא חרבה ארץ ישראל עד שעבדו בה ז' בתי דינים ע"ז	גיטין פ'ח:
לא צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהגלה גלות צדקיהו ועדיין גלות יכניה קיימת דכתיב ביה בגלות יכניה (מלכים ב כד, טז) החרש והמסגר אלף חרש שבשעה שפותחין נעשו הכל כחרשין מסגר כיון שסוגרין שוב אינן פותחין וכמה אלף עולא אמר שהקדים שתי שנים (דברים ז, כה) לונושנתם	גיטין פ'ח:
ותניא היה ר"ט אומר כל מקום שאתה מוצא אגוראות של עובדי כוכבים אע"פ שדיניהם כדניי ישראל אי אתה רשאי להיזקק להם שנאמר (שמות כא, א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם לפניהם ולא לפני עובדי כוכבים	גיטין פ'ח:
א"ל רב מרדכי לרב אשי הוה עובדא ואמרו עדיין לא הגיע לפלגות ראובן שנאמר (שופטים ה, טז) לפלגות ראובן גדולים חקרי לב	גיטין פ'ט:
בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר ערוה שנאמר (דברים כד, א) כי מצא בה ערות דבר ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה תבשילו שנאמר כי מצא בה ערות דבר	גיטין צ'א:
בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר ערוה שנאמר (דברים כד, א) כי מצא בה ערות דבר ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה תבשילו שנאמר כי מצא בה ערות דבר רבי עקיבא אומר אפי' מצא אחרת נאה הימנה שנאמר' (דברים כד, א) והיה אם לא תמצא חן בעיניו	גיטין צ'א:
א"ל רב משרשיא לרבא אם לבו לגרשה והיא יושבת תחתיו ומשמשתו מהו קרי עליה (משלי ג, כט) אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך	גיטין צ'א:
רבי עקיבא אומר אפי' מצא אחרת נאה הימנה שנאמר' (דברים כד, א) והיה אם לא תמצא חן בעיניו	גיטין צ'א:
זו היא מדת אדם רע שרואה את אשתו יוצאה וראשה פרוע וטווה בשוק ופרומה משני צדדיה ורוחצת עם בני אדם עם בני אדם ס"ד אלא במקום שבני אדם רוחצין זו מצוה מן התורה לגרשה שנאמר (דברים כד, א) כי מצא בה ערות וגו' ושלחה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר הכתוב קרא אחר לומר שאין זה בן זוגו לראשון זה הוציא רשעה מביתו וזה הכניס רשעה לתוך ביתו	גיטין צ'ב:
זכה שני שלחה שנאמר ושנאה האיש האחרון ואם לאו קוברתו שנאמר (דברים כד, ג) או כי ימות האיש האחרון כדאי הוא במיתה שזה הוציא רשעה מביתו וזה הכניס רשעה לתוך ביתו	גיטין צ'ב:
דאמר ר' אלעזר כל המגרש אשתו ראשונה אפילו מזבח מוריד עליו דמעות שנאמר (מלאכי ב, ג) וזאת שנית תעשו כסות דמעא את מזבח ה' בכי ואנקה מאין [עוד] פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם ואמרתם על מה על כה' העיד בינך ובין אשת נעוריק אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך	גיטין צ'ב: